

Předpoklad stěžovatelův, že se M., jehož možné ohrožení stěžovatel předvídal, pokud se týče předvídati mohl, po rozjetí válce od stolu včas vzdálí, neruší, nýbrž přímo předpokládá předvídaní nebezpečné povahy jednání. Okolnost, že se ostatním hercům, zejména též herci S. nic nestalo, je pro posouzení věci zcela lhostejná. Stěžovatele nemůže vyvinuti případné spoluzavinění M., že včas od stolu nevstal a neutekl stranou, jak to učinil S.

Stěžovatel tvrdí, že, ježto M. po předchozích zkouškách od stolu vykázal, poněvadž film kazil, mohl předpokládati, že se M. již k tomuto stolu nevrátí. Než ani tato okolnost nemůže stěžovatele vyvinuti, neboť stížnost sama připouští, že stěžovatel před počtím zkoušky na ostro, při níž došlo k úrazu, viděl seděti M. u zmíněného stolu, že ho tam však nechal, poněvadž vše bylo již k filmování přichystáno a stěžovatel, jenž měl potíže se slunečním osvětlením, nemohl již filmování zdržovati opětovným vykazováním M. V rozsudku zjištěné poukazy, které stěžovatel dal komparsům před vjetím silničního parního válce do zahrady, aby se dali na útěk dříve, než parní válec najede na zahradní plot, nelze pokládati za dostatečné bezpečnostní opatření, čelící vhodným způsobem hrozícímu nebezpečí. Nebylo by jím ani ve stížnosti tvrzené poučení komparsům, aby se před válcem a před případnými jinými poráženími předměty uchýlili do bezpečí.

Pokud se zmateční stížnost s hlediska zmatku podle § 281, čís. 10 tr. ř. snaží dovoditi, že nešlo o okolnosti zvláště nebezpečné, stačí jí odvětit, že nalézací soud pečlivě hodnotil celkovou situaci, dané poměry a zvláštní okolnosti při nehodě se zběhnuvší a správně usoudil, že jízda se silničním parním válcem nikým neřízeným za situace v rozsudku zjištěné dala se za zvláště nebezpečných okolností, které plně odůvodňují, aby trestný čin obžalovaného byl posuzován i podle ustanovení § 337 tr. z.

Čís. 5632.

Ustanovenie § 308 tr. zák. predpokladá na rozdiel od ustanovení §§ 70, 301, 306 tr. zák. samostatnú trestnú činnosť každého pachateľa, neodvislú od takej činnosti iných pachateľov a spočívajúcu u každého pachateľa na samostatnom zlom úmysle.

Akonáhle ide o spoločné konanie prevedené v spoločnom zlom úmysle, je upotrebenie kvalifikácie podľa § 308 tr. zák. vylúčené.

V § 91, odst. 1 tr. zák. je daná ustanovením o tom, že má byť uložený trest blízky najnižšej výmere alebo v tejto najnižšej výmere samej, len všeobecná smernica pre voľnú úvahu súdu o tom, v akej miere považuje za primerané priblížiť sa k dolnej hranici trestnej sadzby. Nepriemerané použitie tohoto práva súdu nespadá pod žiadny dôvod zmätočnosti.

(Rozh. zo dňa 13. júna 1936, Zm IV 235/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti L. Ch. a spol. pre zločin zúmyselného zabitia človeka, zmätočné sťažnosti obhájcov obžalovaných čiastočne odmietol a čiastočne zamietol.

Z d ŏ v o d o v :

Sťažovateľ vidí zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. v tom, že čin obžalovaného L. Ch. nebol kvalifikovaný ako zločin podľa § 308 tr. z. Pokiaľ sťažovateľ túto výtku odôvodňuje námietkou, že bol určite zistený pachateľ, t. j. zrejme ten, kto dal poškodenému smrteľný úder, je jeho zmätočná sťažnosť bezzákladná.

Ustanovenie § 308 tr. z. predpokladá na rozdiel od ustanovení §§ 70, 301, 306 tr. z. samostatnú trestuhodnú činnosť každého pachateľa, neodvislú od takej činnosti iných pachateľov a spočívajúcu u každého pachateľa na samostatnom zlom úmysle, ktorý by nebol spojený s takým zlým úmyslom iných pachateľov. Akonáhle však ide o spoločné konanie prevedené vo spoločnom zlom úmysle, je vylúčené upotrebenie kvalifikácie podľa § 308 tr. z., lebo ide o spolupachateľstvo na ťažšom trestnom čine, totiž na zločine podľa §§ 301, 306 tr. z.

Podľa kladne zodpovedaných skutkových otázok napadol obžalovaný L. Ch. spoločne s druhým obžalovaným poškodeného a v bitke jeden z nich mu dal smrteľný úder. Z toho je jasne zrejmé, že obžalovaní konali ako spolupachatelia, že teda zodpovedajú za celý nimi spôsobený výsledok a že teda tá okolnosť, že nebol zistený ten, ktorý dal smrteľný úder poškodenému, nemá vôbec vlivu na rozhodnutie otázky, či ide o zločin smrteľného poškodenia tela podľa §§ 70, 301, 306 tr. z., alebo o zločin smrteľného poškodenia tela spôsobeného niekoľko osobami zlým nakladaním podľa § 308 tr. z.

Zmätok podľa § 385, čís. 2 tr. p. uplatňuje sťažovateľ námietkou, že hľadiac na použitie § 91 tr. z. mal súd pri sadzbe káznice od 2 do 10 rokov uložiť trest 2 rokov, alebo tomuto blízky. Uložením trestu 6 rokov vraj nezachoval pri výmere trestu medze zákonom stanovené.

V § 91, odst. 1 tr. z. je daná ustanovením o priblížení najnižšej výmere trestu ustanoveného na čin, prípadne ustanovením o vymeraní trestu v samej najnižšej hranici, len všeobecná smernica pre voľnú úvahu súdu o tom, v akej miere považuje za primerané priblížiť sa k dolnej hranici trestnej sadzby. Neprimerané použitie tohoto práva súdu, spočívajúceho na jeho voľnom uvážení, nespadá však pod žiadny dôvod zmätočnosti, ktorý by mohla strana uplatniť. Touto zmätočnou sťažnosťou vo skutočnosti domáha sa sťažovateľ sníženia trestu v medziach trestnej sadzby, čo je však v smysle § 33, odst. 2 por. nov. neprípustné. Je teda v tejto časti zmätočná sťažnosť obhájcu obžalovaného L. Ch. vylúčená zákonom.

Čís. 5633.

Trestného činu podle čl. III, čís. 3 zákona čís. 142/1868 ř. z. se může dopustiti z osob, které spolupůsobily při tisku trestného tiskopisu, pouze tiskař, jímž se rozumí podle § 5, odst. 1 tiskového zákona majitel tiskárny nebo jím ustanovený a úřadem schválený správce tiskárny.

Zvláštní ustanovení § 7 (§ 239) tr. zák. o trestní odpovědnosti všech osob, jež spolupůsobily při tisku trestného tiskopisu, týká se pouze trestných činů, spáchaných obsahem tiskopisu dolosně.